

Інформаційний вісник

Рогатинської громади

26 грудня 2025 року число 8 (25)

ГРОМАДА, ЯКА ЖИВЕ ТА ПРАЦЮЄ

Напередодні Різдва Христового та Нового року кожен із нас згадує прожитий рік. Згадується, що вдалося, що боліло, що підтримувало й додавало сил. Адже часом ми жили «на межі». На межі якої, крім горя і розпуки, ми усвідомлювали - хто ми, що для нас справді цінне і яку велику силу має плече родича, сусіда, односельця, громади.

Минулі дванадцять місяців стали періодом, коли громади держави, зокрема й Рогатинська, жили на взаємопідтримці та довірі. Це був час, коли ми готувалися до загроз, адаптувалися до нових реалій, шукали рішення там, де зазвичай знаходять лише виправдання. Сьогодні, озирнувшись назад, бачу: нас не зламали ні холод, ні темрява, ні страх. Навпаки — ці випробування загартували.

Так, сьогодні всі — інші. Війна змінила багатьох. Ми, мов стиснена пружина, що накопичує силу, витримуючи тиск обставин. Стали стриманішими, але міцнішими. Майже в кожній рогатинській родині є хтось, хто боронить державу. Ми проводжаємо героїв, які віддали життя за Україну. Біль, що супроводжує нас, навчив інакше дивитися на світ.

Але попри втрати й тривоги ми знаходимо сили жити, вчитися, працювати й боротися. Продовжуємо розвивати громаду, яка не чекає «кращих часів», а рухається вперед стабільними кроками. Цього року, як і багато громад України, Рогатинщина жила під загрозою повітряних атак, блекаутів, зміцнювала інфраструктуру. Але найважливіше — не зупинилась та не деградувала.

Від початку повномасштабної війни ми визначили п'ять ключових напрямів і залишаємося їм вірними.

Підтримка Збройних сил України - це наш безумовний пріоритет. Частина бюджету громади стабільно спрямовуємо на допомогу військовим підрозділам, їх технічне забезпечення — на все, що посилює боєздатність та захищає життя воїнів. Ми продовжуємо системну співпрацю з військовими частинами. За одинадцять місяців цього року з Програми підтримки підрозділів територіальної оборони та Збройних Сил України на 2025 рік на зміцнення матеріально-технічного забезпечення спрямовано 7 млн 700 тис. грн. Ці кошти дали змогу передати підрозділам: дрони, тепловізори, РЕБи та засоби

зв'язку, генератори й інше обладнання. Одноразову грошову допомогу отримали 451 учасник бойових дій на загальну суму 1 млн 353 тис. грн.

Крім того, у громаді облаштовано та оновлено меморіальні сквери на честь загиблих Героїв, встановлено 65 знаків пам'яті. Родини полеглих отримують постійну необхідну підтримку. Зокрема, щомісячну грошову допомогу отримали 29 дітей загиблих військовослужбовців на загальну суму 722 тис. 400 грн; одноразову грошову допомогу на встановлення надмогильного пам'ятника отримала 21 сім'я загиблих учасників бойових дій на загальну суму

1 млн 50 тис. грн. Членам 48 сімей військовослужбовців, які пропали безвісти або перебувають у полоні виплачено 240 тис. грн. І продовжимо цю підтримку. Бо це — найважливіше. У сфері підтримки сімей воїнів цього року в відремонтованому приміщенні запрацював Ветеранський простір. За час роботи для дітей військовослужбовців забезпечено участь у таборах, творчих програмах та шкільних заходах.

З Програми соціального захисту та соціальних послуг на території Рогатинської міської громади за 2025 рік виплачено одноразових грошових допомог жителям громади на суму 2 млн 29 тис. 500 грн.

У медичній сфері понад 6.5 млн грн спрямовано з бюджету на фінансування галузі.

Освіта та молодь. Ми хочемо бути громадою, що дбає про своє майбутнє. Діти й молодь — це не «потім», а «зараз». Вони творять наше завтра у навчанні, спорті, творчості. Освіта повинна залишатися серед пріоритетів, адже успішна країна починається зі школи. Наше завдання — створити умови, де молодь може розвиватися, мріяти, працювати, творити. Саме вони — майбутній «двигун» Рогатинщини. У 2025 році в освітній сфері оновили класи, придбали мультимедійні дошки, комп'ютери та STEM-обладнання. Для освітньої галузі з бюджету було спрямовано понад 217 млн грн.

І це дало добрий результат. Учні громади здобули перемоги у 29 обласних та 5 всеукраїнських конкурсах і змаганнях.

Культура та традиція. В умовах війни особливо важливо берегти те, що формує нашу ідентичність: мову, пам'ять, духовність, звичаї. Культурні заходи, фестивалі, дитячі програми — це не просто події. Це — дихання громади, її внутрішня опора та незламність. Протягом року проведено понад тисячу

культурних заходів: патріотичних, мистецьких, благодійних.

Інфраструктура громади. Навіть у найтяжчі часи громада повинна функціонувати. Критична інфраструктура має працювати щодня — без пауз і права на збій. Дякую всім працівникам комунальної сфери, які підтримували її в робочому стані, попри складні умови. У 2025 році ми замінили та відновили ділянки водогонів і каналізації, виконали необхідні роботи з підготовки до зими.

Важливо й те, що громада реалізувала низку інвестиційних проєктів та отримала грантову підтримку на розвиток своєї інфраструктури, енергоефективності та освіти. Наступний рік ставить перед нами нові завдання. Плануємо розширити підтримку ветеранів, створити нові можливості для молоді та бізнесу.

Новий рік завжди дарує можливість почати з чистої сторінки. Але ми розуміємо: мирне небо не з'являється самостійно — воно виборюється щодня. І ця правда робить нас відповідальнішими. Зустрічаючи Різдво Христове, особливо гостро відчуваємо ціну простих речей та значення Світла. Бо останні роки навчили нас жити без нього, у темряві. Та тепер знаємо: Світло — не лише електрика. Це — люди: наші воїни, сім'ї, волонтери, лікарі, вчителі, підприємці, комунальники... Діти, які несуть коляду й Віфлеємський вогонь, хоч їхні серця тривожаться від чергової сирени. Це ми з вами — громада, яка не втратила душу.

Дякую всім, хто підтримує нашу громаду: військовим — за захист, сім'ям військових — за силу, кожному мешканцю — за витримку й мудрість.

Вірю, що прийдешній рік стане роком наших перемог — малих, великих. І головної — тієї, про яку моляться кожен українець.

Нехай Різдвяна зоря принесе віру тим, хто зневірився; силу тим, хто втратив рідну людину чи очікує її з полону; зцілення пораненим — і фізично, і духовно. Нехай у серцях стане бодай трішки світліше, ніж учора. А поки — продовжуємо бути сильними. Продовжуємо бути громадою, яка тримається і підтримує.

З Новим роком і світлим Різдвом Христовим!

Нехай Господь оберігає кожного з вас і нашу Україну.

З повагою - міський голова Сергій Насалик.

Святий Миколай у Рогатинській громаді

Над Україною гримить війна, та є речі, які не піддаються жодній темряві. Добро не знає кордонів, страху чи втоми — воно завжди вирушає туди, де на нього чекають. Тож Святий Миколай і цього року не минув Рогатинську громаду. Він поспішав до тих, чий серця особливо тендітні, але дивовижно сильні — до дітей наших захисників.

5 грудня Чудотворець разом зі своїми помічниками завітав до більш як 150 хлопчиків і дівчаток. Це не просто діти — це маленькі хранителі великої віри. Їхнє дитинство загірло любов'ю, однак війна забрала частинку безтурботності, змусила дорослішати швидше, ніж належало б. Хтось засинає за молитвою за тата-захисника. Хтось чекає дзвінка, а хтось щодня шукає очима силует того, кого вже не зустрине... Це діти Героїв

— і вони знають ціну миру більше, ніж мали б знати у свої роки.

У переддень свята команда Ветеранського простору запалила світло казки, для родин захисників, які перебувають під супроводом «Серця ветерана». Добру ініціативу підтримали творчі серця Рогатинського ЦДЮТ, а також сам Святий Миколай з Ангелом.

Вони створили для дітей по-особливому теплу зустріч — із казковими героями, колядками, зимовими танцями та маленькими дивами, які повертають віру в добро. Бо найбільше диво — це подарунок у долонях, а відчуття, що тебе бачать, пам'ятають, оберігають.

Помічниками Миколая стала Рогатинська міська рада. Відповідно до Програми забезпечення прав дітей та молоді громади на 2022–2025 роки пе-

редбачено 90000 гривень для організації подарунків. Загалом закуплено 600 святкових пакунків.

Близько 380 із них відділ освіти Рогатинської міської ради передав дітям військовослужбовців — школярам та вихованцям дитячих садочків.

Ще майже 220 подарунків спрямовано дітям, які не охоплені освітнім процесом у закладах громади, але чий батьки служать або служили Україні. Крім того, окрему частину цих солодких сюрпризів отримали діти-сироти та діти, які перебувають під опікою та піклуванням.

Святий Миколай прийшов — значить, Україна тримається. Значить, ми ще здатні дарувати тепло. А наші діти й надалі зростатимуть із вірою в те, що добро завжди сильніше за будь-яку темряву.

Пліч-о-пліч у часи невизначеності: делегація Шабівської громади відвідала Рогатинщину

На тлі повномасштабної війни будь-який формат взаємодії між громадами переростає з адміністративної процедури у вияв суспільної стійкості. У межах національного проекту «Пліч-о-пліч: Згуртовані громади» делегація Шабівської громади Білгород-Дністровського району Одеської області, очолювана головою Павлом Павленком, нещодавно відвідала Рогатинську громаду, щоб поглибити партнерство, уже закріплене меморандумом та угодою про співпрацю.

Цей візит став не лише нагодою для обміну управлінським досвідом, а й важливим кроком до поглиблення взаєморозуміння між регіонами, які, попри географічну відстань, сьогодні об'єднані спільною метою — збереженням української державності.

Кожна частина програми зустрічі була спрямована на вивчення управлінських підходів, соціальних практик, особливостей культурної сфери та систем підтримки населення в умовах війни.

Першим символічним кроком гостей стало вшанування загиблих воїнів нашої громади. Після цього представники Шабівської громади ознайомилися з роботою органів місцевого самоврядування, взяли участь у засіданні виконкому, зустрілися зі старостами. Відтак побачили, як на Рогатинщині функціонує адміністративна система — від освіти до медицини. Зокрема, ознайомилися з роботою КНМП «Рогатинська ЦРЛ», КНП «Рогатинський центр первинної медико-санітарної допомоги», Рогатинського молодіжного пластового центру, освітніх та спортивних закладів

громади.

Особливим елементом поїздки стало відвідування Ветеранського простору «Серце ветерана», де гості ознайомилися з практиками підтримки військових **(на фото)**. В українських реаліях такі простори є важливими осередками психологічної стійкості та свідченням того, що країна дбає не лише про фронт, а й про людей, які його тримають.

Під час спільних обговорень сторони окреслили можливі напрями подальшої співпраці та потенціал спільних проєктів. У фокусі були питання стійкості громад, створення нових можливостей для жителів.

Цей діалог засвідчив: різні куточки України, попри власні особливості, рухаються в одному напрямку — до побудови сильної держави. А партнерства між громадами стають фундаментом цього руху.

Цікавим етапом подорожі стало відвідування історико-краєзнавчого музею «Опілля», який дозволив побачити, наскільки глибокими є культурні традиції Опільського регіону. А разом з тим — підкреслив: що більше громади діляться своїми культурними кодами, то міцнішою стає тканина національної єдності.

Візит делегації Шабівської громади збагатив обидві сторони корисними напрацюваннями та став показовим прикладом того, як громади — від чорноморських берегів до галицьких пагорбів — здатні

будувати партнерство, засноване на взаємній повазі та відповідальності. А проєкт «Пліч-о-пліч» у цьому контексті постає не просто програмою співпраці, а філософією нової України, де громади — не віддалені острови, а жива мережа живих взаємних зв'язків, сформована завдяки підтримці та спільному прагненню свободи.

Сила громад в єдності: XIX Український муніципальний форум

XIX Український муніципальний форум, організований Асоціацією міст України, відбувся у Києві 8-9 грудня цього року за участю понад 400 представників органів місцевого самоврядування з усіх областей України, державної влади, міжнародних інституцій. У складі делегації громад Прикарпаття (Івано-Франківське регіональне відділення Асоціації міст України) - перший заступник міського голови Микола Шинкар. Представляючи Рогатинську територіальну громаду, працював з колегами з усіх куточків України для збільшення спроможності наших громад.

Український муніципальний форум - традиційний щорічний майданчик для діалогу щодо розвитку місцевого самоврядування. Форум об'єднав голів та керівництво громад, представників центральної державної влади (Верховна Рада, Кабінет Міністрів, Мінфін, МОН), міжнародних інституцій (зокрема, Посол ЄС в Україні), європейських муніципалітетів, а також експертів та ЗМІ.

Головна мета Форуму — обговорення нагальних викликів, що стоять перед громадами у воєнний час, та формування спільних підходів до їх подолання.

Серед ключових тем обговорення:

- фінансування муніципалітетів та фінансова децентралізація;
- розвиток бізнесу на місцевому рівні;
- підтримка внутрішньо переміщених осіб (ВПО);
- реформа місцевого самоврядування;
- виклики та перспективи функціонування освітніх закладів;
- подальший розвиток громад в умовах війни;
- партнерство державної влади та самоврядування.

Під час Форуму відбувалися зустрічі з народними депутатами, урядовцями, міжнародними партнерами

На багатьох його картинах силуети людей без обличчя. Без очей, вуст, без емоцій. Він хотів віднайти справжнє українське обличчя. Шукав його все життя. Своє — віднайшов. А нині його роботи кричать до нас: «Хто ви, українці? Чи маєте своє лице? Як ні, шукайте, як і я».

У Рогатинському історико-краєзнавчому музеї Опілля відкрили виставку робіт видатного українського художника Опанаса Заливахи. Це вже друга цього річ творча імпреза у цьому музеї, приурочена сторіччю від дня народження митця.

«Його творчість називають одним із найяскравіших явищ в українській культурі другої половини ХХ століття. — такими словами відкрила виставку директорка історико-краєзнавчого музею «Опілля» Ольга Блага. 26 листопада 2025 року українці вшанували сторіччя від дня народження українського відомого художника, скульптора, кераміста, шістдесятника, правозахисника, політ'язня Опанаса Івановича Заливахи. Людина, яка своїм талантом і непоборним духом залишила вагомий слід в історії української культури, а особливо в історії Івано-Франківщини. Він народився далеко від нашого Прикарпаття, але

ми. Представники громад обмінювалися досвідом, напрацьовували спільні рішення та пропозиції.

Приємно відзначити: Рогатинській громаді є чим поділитися та чим пишатися на всеукраїнському рівні! Підтвердженням цьому стала чергова висока відзнака громади. Нагорода присуджена за впровадження відкритих сучасних практик на місцевому рівні у номінації «Просторові реформатори місцевого рівня».

Голова Комітету з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування Олена Шуляк, нагороджуючи громади, у своєму виступі акцентувала увагу на ключових рішеннях, які сьогодні формують рамку децентралізації. Зокрема: розмежування повноважень, нагляд за рішеннями ОМС, оновлення законодавства про органи самоорганізації населення, стратегічне планування. «Громади — переможці у номінації «Просторові реформатори місцевого рівня», створили й затвердили Плати просторового розвитку. Це хороший приклад того, як місцевий рівень може задавати стандарт для всієї країни. І водночас — нагадування про те, скільки відповідальності та навантаження нині лежить на місцях, підкреслила вона. — Навіть ті, хто далеко від лінії фронту, живуть у реальності, що не дозволяє перевести подих: прильоти, пошкоджені або зруйновані будівлі, школи й лікарні, які потрібно відновлювати. Функції, взяті на себе без попереднього плану. Допомога військовим, підтримка ВПО, теплі приміщення взимку, енергетична стійкість, логістика, безпека. Жодна зміна не матиме сили, якщо не відповідатиме реальним потребам громад і не підсилуватиме їхній потенціал. Тому питання, яке звучить найчастіше, залишається актуальним. Коли буде завершена реформа децентралізації? Вона буде завершена тоді, коли громада відчуватиме не тільки тягар своїх повноважень, а й силу можливостей, які вони відкривають. А ми всі в дорозі. Разом».

Дивився на світ українськими очима

саме тут він став голосом українського спротиву, саме тут він став художником, якого не могла зламати радянська система. Людиною, яка не зрадила ні совістю, ні словом, ні пензлем. Тут він творив свої монументальні роботи. Єднав довкола себе творчу інтелігенцію. І сьогодні, коли Україна і українці вкотре борються за власну самостійність, ідентичність і незалежність, пам'ять про таких митців, як Опанас Заливаха, набуває нового сенсу».

Близько 100 робіт, представлених на виставці із фондів Івано-Франківського обласного музею вільної боротьби та сімейного архіву дочки художника Ярини, оголюють перед нами душу Опанаса Заливахи. Показують його власний шлях додому, до витоків українства, української культури. Живопис, графіка, фотоматеріали проливають світло на образ митця, який не йшов на компроміс із владою, а жив так, щоб не втратити себе. Творчість Опанаса Заливахи, як каже його дочка, це образ України, образ жінки, образ матері, образ Тараса Шевченка і Лесі

«Все, що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви Мені зробили»

(Мт. 25:40)

Щороку 3 грудня разом із світовою спільнотою Україна відзначає день людей з інвалідністю. Цей день не є святом, а покликаний привернути увагу до проблем цих людей, захисту їхніх прав, гідності і благополуччя, нагадати суспільству про його обов'язок виявляти турботу і милосердя до людей з особливими потребами.

Піклування про самотніх стареньких – один з пріоритетів Рогатинської міської ради. Зусилля соціальних служб громади спрямовані на те, щоб жодна людина, яка з певних життєвих обставин, опинилася у скруті, не може повноцінно забезпечувати себе, доглядати за собою – не залишилася наодинці зі своїми проблемами.

У одному із структурних підрозділів КУ «Центр соціальних служб» - відділенні стаціонарного догляду або тимчасового проживання громадян похилого віку та осіб з інвалідністю, що у с.Данильче - наразі піклуються про тридцятьою людей з нашої громади, які потребують особливої уваги, соціальної підтримки. Одинадцятьою з них - люди з обмеженими фізичними можливостями. Вони не вимагають до себе жалю, для них важливе лише елементарне – можливість жити. І працівники відділення не лише дають їм таку можливість, а дарують стареньким відчуття дому, скрашують їхню самотність маленькими радощами. Так, у Міжнародний день людей з інвалідністю для всіх похильців відділення була організована святкова гостина, а художній колектив Жовківського будинку культури під керівництвом Романа Плекана розвеселив особливу компанію виконанням українських пісень.

Турбота про інших, особливо про найвразливіших, показує наше справжнє людське обличчя і є найкращим виявом любові.